

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoCsp/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317217588
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1317217588.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členiek senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Jany Vlčkovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovaným: 1/ T. I., V.. XX.XX.XXXX, P. O. XX, P., zastúpená: SODOMA VULGAN, spol. s r.o., IČO: 47 254 084, so sídlom Kominárska 2,4, 831 04 Bratislava, 2/ Y. I., V.. XX.XX.XXXX, P. T. X, P., 3/ O. I., V.. XX.XX.XXXX, P. R. XX, P., 4/ R. I., V.. XX.XX.XXXX, P. O. XX, P., zastúpený: SODOMA VULGAN, spol. s r.o., IČO: 47 254 084, so sídlom Kominárska 2,4, 831 04, o zaplatenie 625,17 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1/ a 4/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 21.01.2021, č.k. 12Csp/84/2017-152, jednomyseľne takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku II, ktorým súd žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania, p o t v r d z u j e.

II. Žalobcovi sa proti žalovaným 1/ a 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil (výrok I), žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II) a upravil Slovenskú poštu, a.s. - prevádzkovateľa systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, na vrátenie súdneho poplatku za žalobu žalobcovi vo výške 30,80 eur na účet číslo T. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, L.: XXXXXXXX, do 30 dní odo dňa doručenia právoplatného uznesenia (výrok III).

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, 2 a § 257 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") a vecne tým, že postupom podľa § 145 ods. 1 C.s.p. konanie zastavil. Mal za to, že súhlas žalovaných nebol potrebný nakoľko k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo pojednávanie.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 257 C.s.p.. Mal za to, že smrť pôvodného žalovaného v spore bola právnou skutočnosťou, ktorú nemohla ani jedna zo strán ovplyvniť a práve táto skutočnosť zapríčinila zastavenie konania. V záujme rozumného usporiadania procesných vzťahov žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku II podali prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie žalovaní 1/ a 4/ z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) a h) C.s.p.. V odvolaní poukázali na to, že k zastaveniu konania došlo na základe späťvzatiu žaloby zo strany žalobcu a v prípade pokračovania v spore by žalobca nebol úspešný a žaloba by bola zamietnutá. Žalovaní v rámci procesnej obrany poukázali na zákonnú ochranu dediča spočívajúcu v zodpovednosti za dlhy poručiteľa iba do výšky nadobudnutého dedičstva. Žalovaní zaplatili za dlhy poručiteľa sumu celkovo vo vyššej výške ako nadobudli v rámci dedičstva. Uviedli, že žalobca žalovaných 1/ a 4/ žiadnym spôsobom nevyzýval pred podaním žaloby na dobrovoľné plnenie. Žalovaní sa o žalobe dozvedeli až z písomností doručovaných súdom a ich konanie v rámci procesu možno považovať za primerané a zákonné, keď hneď pri prvom úkone uviedli na svoju obranu všetky skutočnosti, ktoré im

boli známe. Zastavenie konania procesne zaviniť žalobca, pričom dôvodom na späťvzatie žaloby boli okolnosti, ktoré nezapríčinili žalovaní. Poukázali na to, že zákonná ochrana dediča je podobne ako premlčanie inštitútom, ktorý má zabezpečiť istotu v právnych vzťahoch. Nemožno však jeho využitie, resp. namietnutie v rámci procesu považovať za dôvod, pre ktorý by žalovaným neprináležal nárok na náhradu trov konania. Žalovaní 1/ a 4/ boli preukázateľne zastúpení advokátskou kanceláriou a v ich mene boli vykonávané právne úkony, ako to vyplýva aj zo súdneho spisu. Právny zástupca navyše aj riadne vyčíslil vo svojom vyjadrení k žalobe trovy právneho zastúpenia. Mali za to, že nakoľko žalobca vzal svoju žalobu späť, čím procesne zaviniť zastavenie konania, konajúci súd mal o náhrade trov konania rozhodnúť na základe ustanovenia § 256 ods. 1 C.s.p. a priznať žalovanej 1/ a žalovanému 4/ 100% náhradu trov konania. Podľa názoru odvolateľov okolnosti spočívajúce vo výsledku dedičského konania nie sú dôvodom hodným osobitného zreteľa pre ktorý by nemali byť trovy priznané. Žalobca nebol účastníkom dedičského konania a jeho výsledok nemá žiaden vplyv na skutočnosť, že zastavenie konania procesne zaviniť žalobca. Poukázali na konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava III, pod sp. zn. 44Csp/79/2017, v ktorom si žalobca nárokoval zaplatenie sumy 9 772,13 eur s príslušenstvom, v ktorom žalobca podal späťvzatie svojej žaloby, pričom bol súdom zaviazaný na zaplatenie trov vo výške 100% a tieto už aj odvolateľom uhradil. S poukazom na uvedené žiadali, aby odvolací súd napadnutý výrok II uznesenia súdu prvej inštancie zmenil a priznal žalovanej 1/ a žalovanému 4/ nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania vo výške 100% alebo aby uznesenie v napadnutej časti zrušil a vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. K podanému odvolaniu žalovaných 1/ a 4/ sa žalobca nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 379, § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných 1/ a 4/ nie je dôvodné.

7. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zaviniť zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že pôvodný žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal aby súd uložil pôvodnému žalovanému povinnosť zaplatiť sumu vo výške 625,17 eur s príslušenstvom. V priebehu konania pôvodný žalovaný zomrel a súd prvej inštancie na základe výsledkov dedičského konania pokračoval s dedičmi pôvodného žalovaného. Podľa uznesenia o dedičstve zo dňa 19.11.2018, sp. zn. 30D/445/2018-36, Dnot 28/2018 čistá hodnota dedičstva po poručiteľovi (pôvodnom žalovanom) predstavovala sumu vo výške 2 046,70 eur. V odpore proti platobnému rozkazu súdu prvej inštancie žalovaní 1/ a 4/ poukázali na to, že ako dedičia poručiteľa za jeho dlhy už uhradili sumu 2 022,88 eur. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 10.12.2020 žalobca vzal svoj žalobný návrh späť. V podaní žalobca uviedol, že si náhradu trov právneho zastúpenia neuplatňujú a navrhli, aby konajúci súd žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Mal za to, že úmrtie pôvodného žalovaného je objektívnou príčinou, ktorú nemal možnosť ovplyvniť ako aj plnenie žalovaných ako dedičov iným veriteľom. Dôvodil, že práve táto skutočnosť zapríčinila zastavenie konania. Zároveň žiadal aby súd v uznesení o zastavení konania priznal žalobcovi vrátenie časti kráteného súdneho poplatku za podanie žaloby.

10. Odvolací súd v prejednávanej veci ako prvoradé uvádza, že všeobecne je rozhodovanie o náhrade trov konania ovládané zásadou úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zaviniť, že vznikli. Pokiaľ nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca.

11. Výnimočne môže súd v konaní procesne úspešnému účastníkovi nepriznať náhradu trov konania (§ 257 C.s.p.). Ustanovenie § 257 C.s.p. sa vzťahuje na prípady, v ktorých mal účastník úspech avšak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré patrí súdu moderačné právo zmierniť dôsledky (dopady) ustanovení upravujúcich náhradu trov konania. Ustanovenie § 257 C.s.p. umožňuje súdu pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadnúť výnimočne na zvláštnosti prejednávanej veci a prispieť tým k odstráneniu prípadnej tvrdosti, ktorú by inak vyvolalo uplatnenie jednotlivých zásad, na ktorých spočíva rozhodovanie o náhrade trov konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitému druhom konania alebo určitej procesnej situácii.

12. Odvolatelia vo svojom odvolaní namietali, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. V kontexte danej odvolacej námietky sa odvolací súd plne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý postupoval podľa ust. § 257 C.s.p. a ustálil, že v posudzovanom prípade existuje výnimočná situácia, pre ktorú žiadnej zo sporových strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. Odvolatelia správne namietali, že z procesného hľadiska žalobca zaviniel zastavenie konania z dôvodu späťvzatia žalobného návrhu a za týchto okolností by im súd mal priznať nárok na náhradu trov konania. Napriek tejto skutočnosti ich odvolaniu nemožno vyhovieť. Z obsahu spisu vyplýva, že dôvodom pre späťvzatie žalobného návrhu žalobcom bola výnimočná procesná situácia, v ktorej sa ocitol bez svojho zavinenia a ktorá by za okolností pokračovania v spore znamenala bez ďalšieho dokazovania jeho neúspech. S poukazom na to, že pôvodný žalobca zomrel a žalovaní v tomto spore zodpovedajú za poručiťelove dlhy len do výšky ceny nadobudnutého dedičstva, ktoré už bolo vyčerpané úhradami iným veriteľom poručiťela, by v zásade pokračovanie v spore viedlo k zamietnutiu žalobného návrhu bez dôvodov na strane žalobcu. Postup žalobcu, ktorý už pri prvom úkone, ktorý nasledoval potom ako žalovaní uplatnili predmetnú námietku vzal žalobu späť, považuje odvolací súd za hospodárny vzhľadom k nenavýšovaniu ďalších trov konania. Zároveň tento postup žalobcu odvolací súd považuje za reakciu na objektívnu výnimočnú procesnú situáciu. Práve výnimočnosť tejto procesnej situácie, pre ktorú bolo dôvodné vziať žalobu späť, odvolací súd vyhodnotil ako dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý spočíva v objektívnej skutočnosti, ktorou bola smrť pôvodného žalovaného, výsledok dedičského konania a následne úhrada dlhov poručiťela v sume vyššej ako dediči nadobudli z dedičstva. Za týchto okolností hodných osobitného zreteľa, ktoré boli dôvodom pre späťvzatie žaloby žalobcom, bola aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. súdom prvej inštancie správna.

14. S poukazom na uvedené odvolací súd ustálil, že odvolacia argumentácia žalovaných 1/ a 4/ nezaložila dôvod pre zmenu správneho záveru súdu prvej inštancie, ktorý pri rozhodovaní aplikoval ustanovenie § 257 C.s.p..

15. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti (vo výroku o trovách konania) ako vecne a právne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

16. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal s ohľadom na to, že mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd pritom vychádzal z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 28. februára 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018, ktoré bolo dňa 9.10.2018 prijaté občianskoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu SR ako judikát na publikovanie v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 19, ktorého právna veta znie: „Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania neprizná.“

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).